

สติปัญญา ๔ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ให้ดิฉันเกินกว่าตีค่าเป็นตัวเลขได้

อรรณ ตังโชคดี

R7017

ดิฉันได้อ่านหนังสือกฎแห่งกรรม - ธรรมปฏิบัติบางเล่ม ที่ได้รับความเอื้อเฟื้อจากคุณบุญส่ง อินทร์ตัน รวมไปถึง มาบอกให้ฝึกนั่งสมาธิ สวดมนต์ด้วยหนังสือคู่มือสวดมนต์ของวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ให้ได้ทุกวันเช้าค่ำ แล้วทุกอย่างจะดีเอง

ต่อมาวันที่ ๓ - ๔ ตุลาคม ๒๕๓๕ อาจารย์นฤมล ว่องไว เป็นหัวหน้ากลุ่ม นำคณะครูอาจารย์ และผู้ศรัทธาไปกราบหลวงพ่ोज้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล ที่สิงห์บุรี ดิฉันก็ได้โอกาสติดตามไปด้วยในกลุ่มนี้ และได้รับความเมตตาจากหลวงพ่ोज้าคุณฯ ให้เข้าพบทั้งคณะให้ศีลให้พร แผ่เมตตาให้ด้วยความกรุณาปราณี ทำให้คณะครูอาจารย์ทั้งหมดที่ไป รวมทั้งดิฉันเองในวันนั้นรู้สึกว้า หลวงพ่ोज้าคุณฯ ให้การต้อนรับเหมือนญาติรู้จักกันมาสักร้อยปี ทั้ง ๆ ที่เพิ่งไปกราบหลวงพ่ोज้าคุณฯ เป็นครั้งแรกในวันดังกล่าว แม้จะเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เพราะหลวงพ่ोज้าคุณฯ มีเวลาน้อย ดิฉันก็ **งานปลุกคนให้ตื่น สอนคนให้เป็นงาน** แทบไม่มีเวลาเว้นว่างเลยจริง ๆ

ดิฉันปักใจแน่วว่า ขอกลับมาวัดอัมพวันอีกครั้ง ปฏิบัติธรรมแก้กรรม ๗ วัน ให้จงได้

พอถึงวันจะไปวัดอัมพวันเช้าจริง ๆ วันที่ ๗ พ.ย. ๓๕ เกิดเหตุขัดข้องหนักหน่วงขึ้นอีก เงินขาดมือ ไม่มีเงินพอจะไป ดิฉันไม่ละความพยายาม **สวดมนต์อธิษฐานรำลึกถึงหลวงพ่ोज้าคุณ พระราชสุทธิญาณมงคล ขอให้ลูกได้ไปปฏิบัติธรรม** ด้วยเถิด

แล้วอยู่ ๆ ชั่วโมงเดียวก่อนไป มีลูกค้ำมาอุดหนุนให้ทำผมสารพัดอย่างได้เงินพอเหมาะพอดี สำหรับค่าใช้จ่ายจะเดินทางไปกับขบวนรถของคณะครูอาจารย์จากโรงเรียนขามแก่นนคร และโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

แล้วก็เข้าตำรา มารไม่แก่ บารมีไม่กล้า เกิดเหตุเข้ากับดิฉันจนได้ อยู่ได้ ๓ วันเท่านั้น ได้รับเมตตาจากคุณบุญส่ง - คุณพรศรี อินทวิรัตน์ แจ้งผ่านไปทางหลวงพ่ोज้าคุณฯ วัดอัมพวัน ว่า ด.ญ.วาสนา ตังโชคดี บุตรของดิฉัน ที่ฝากยายอยู่ที่มุกดาหารป่วยหนักเข้าโรงพยาบาลมุกดาหาร ดิฉันรีบกลับมุกดาหาร โดยหลวงพ่ोज้าคุณฯ และหัวหน้าแม่ชีวัดอัมพวัน ฝากรถที่จะเข้ากรุงเทพฯ ให้มาต่อรถที่บางปะอิน

พอถึงมุกดาหารพบบุตรสาวอยู่ในอาการโคม่า อาการขั้นสุดท้าย ดิฉันหมดที่พึ่ง นึกอะไรไม่ออก มีดีไปหมด ดิฉันมาโทรศัพท์ทางไกล ร้องไห้โฮโฮพูดกับคุณบุญส่ง อินทวิรัตน์

คุณบุญส่งแนะนำให้รำลึกถึงหลวงพ่อเจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน และในเวลาถัดมาเพียง ๑๕ นาทีเท่านั้น หลวงพ่อเจ้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคลก็รู้อาการป่วยบุตรของดิฉัน **ท่านได้แผ่เมตตาด้วยกระแสบุญญาบารมีแรงกล้าส่งพุ่งไปถึง ด.ญ.วาสนา บุตรสาวของดิฉันที่มุกดาหาร**

ดิฉันใจสั้นขวัญระทึกอยู่ที่มุกดาหาร รำลึกถึงหลวงพ่อเจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน ตลอดเวลา ผลปรากฏว่า ลูกสาวของดิฉันซึ่งอาการขั้นสุดท้าย ตายไปแล้วนั้น พลันได้รับความช่วยเหลือจากแพทย์ รพ.มุกดาหารสุดฝีมือ สุดความสามารถอีกครั้ง หายใจเฮือก รอดตาย ฟิ้นขึ้นมาได้คะ ลูกสาวของดิฉันอายุ ๑๐ ขวบ กับ ๑ เดือน **รอดตายขึ้นมาอย่างปาฏิหาริย์**

ดิฉันและสามีนำลูกสาวออกจากโรงพยาบาลมุกดาหารมารักษาต่อที่โรงพยาบาลศูนย์ แพทย์খনแก่นเรียบร้อยแล้ว ก็กลับบ้าน ตั้งใจจะอาบน้ำผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วจะไปเฝ้าลูกสาวต่อไป เพราะเหน็ดเหนื่อยมาหลายวันแทบจะเดินไม่ไหว พอเปิดประตูเข้าบ้าน **ฉับพลันดิฉันก็ชนลูกทั้งตัว น้ำตาแห่งความปลื้มปิติไหลเอ่อคลอเบ้าตา กลิ่นหอมดอกไม้มาหาพันธุ์ กลิ่นธูปควันเทียนคลุ้งจรุงหอมชื่น ด้วยกระแสลมที่โบกโชยเข้ามาทางด้านหลังบ้าน** ดิฉันพนมมือไหว้รำพึงว่า ขอบคุณคุณแม่กาหลง ลูกทราบแล้วว่า คุณแม่กาหลงติดตามมาดูแลช่วยหลวงพ่อเจ้าคุณฯ วัดอัมพวันตลอดเวลา ดิฉันทราบแล้วคะ

ดิฉันได้เล่าเรื่องบางส่วนที่ได้สัมผัสกับสติปัญญา ๔ ทางสายเอกของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ดิฉันเข้าไปรับการฝึกฝนมา แม้เพียงชั่วช่วงกระตักหู ก็ให้คุณค่าต่อชีวิตชนิดที่ไม่อาจจะตีค่าเป็นตัวเลขได้ มันหาค่าประเมินได้นั้นเองคะ

ท่านที่ประสบชะตากรรมเลวร้าย มีดแปดทิศแปดทาง อย่าคิดสั้น นะคะ ขอแนะนำว่า ให้ทดลอง ถ้ายังไม่เชื่อก็ไม่เป็นไร ไปลองฝึกปฏิบัติธรรม แก่กรรมด้วยหลักสติปัญญา ๔ ยี่นั้ง เดิน นอน ด้วยมีสติ กำหนดรู้ได้ไล่ทัน แยกแยะให้ออก อันไหนเป็นอดีต อันไหนเป็นปัจจุบัน ทำงานบ้านอยู่ที่ฝึกสติปัญญา ๔ ได้ ทำราชการอยู่ ทำอาชีพใด ๆ อยู่ที่ฝึกสติปัญญา ๔ ได้ ทำได้ทุกอิริยาบถ เพราะทางสายนี้เป็นทางสายเอกแท้จริง ทางนี้เดินมาเถิดไม่หลงทางแน่ขอให้เชื่อมั่น ศรัทธามั่น ตั้งใจมั่นแน่วแน่ **มาปฏิบัติกรรมฐานแก่กรรมกันที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี** วัดนี้ไม่เรียไรบอกบุญ มีแต่ให้และให้และให้ **มาเถิด ที่นี้ร่มเย็นสันติสุข**